

Kapusvētki ir savdabīga latviešu kultūrprakse un tradīcija, kas tiek kopta kapsētās, kur atdusas latvieši, neatkarīgi no viņu konfesionālās piederības vai nepiederības. Latviešu kapusvētki savulaik tapa kā īpats vērtību sakausējums, savijoties pagāniskajai un kristīgajai tradīcijai un rituāliem, lokālajai un nacionālajai identitātei, kā arī modernā laikmeta publiskās telpas, sabiedrisko un kultūras aktivitāšu mijiedarbībā. Tik daudzveidīgais sakņojums sekmēja kapusvētku spēju dzīvot kopā ar laiku, sociālām un politiskām pārvērtībām un reaģēt uz tām. Saglabājot formu, mainīt jēgu un, padomju gados, mainot formu, saglabāt jēgu, kā arī turpināties mūslaikos.

Grāmata vēsta par latviešu kapusvētku izcelšanos, veidošanos un pastāvēšanu dažādos laikmetos, to nozīmi latviešu identitātē. Pētījumu gan hronoloģiski, gan metodoloģiski veido divas tematiskās daļas. Pirmajā aplūkota šīs tradīcijas ģenēze un vēsture, apkopojot literatūrā, presē, atmiņstātos, arhīvu dokumentos rodamo informāciju. Tā analizēta, sistematizēta un izklāstīta laiksecīgi tematiski strukturēta stāsta veidā. Otrajā daļā iztirzāta kapusvētku šā laika tradīcija. Izmantota antropoloģiskā pieeja un mediju analīze. Trīs gadu ilgumā (2011–2013) kapusvētku laikā teju 40 kapsētās veikti novērojumi, 500 kapusvētku dalībnieku aizpildījuši anketas, vērtējot kapu un kapusvētku kultūras tradīciju Latvijā.

Laura Uzule, *Mg. soc. sc.*, LU komunikācijas zinātnes doktorante, pēta reģionālo presi un žurnālistiku, padomju deportāciju un kapusvētku lomu sociālajā atmiņā

Vita Zelče, *Dr. hist.*, LU Sociālo zinātņu fakultātes profesore, pēta mediju un kultūras vēsturi, sociālo atmiņu un identitāti



Kapusvētki Kurmenes pagasta Sietiņu kapsētā. Ap 1960. gadu. *Selgas Stepenas albums*

ISBN 978-9934-12-061-9

MANSARDS



9 789934 120619 >